

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT ÂU CHÂU
GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM

Số: 046/HDÁC/TB/QĐ

Ban Hướng Dẫn GDPTVN Âu Châu

*

Văn phòng:

Stuwmeer 49-3994 HG

Houten-Holland

E-mail: giao1942@hotmail.com

PL. 2547

Âu châu, ngày 18 tháng 9 năm 2003

TRƯỞNG BAN HƯỚNG DẪN
GIA ĐÌNH PHẬT TỬ VIỆT NAM ÂU CHÂU

- *Chiếu nội quy GDPTVN Âu Châu chung quyết ngày 30.07.1993 tại thành phố Amiens (Pháp quốc), tu chính ngày 24.07.2002, tại Wymondham, Norfolk (Anh quốc)*
- *Chiếu quyết định số 006/HDÁC/TB/QĐ, ngày 31.08.2002 về việc công bố thành phần Ban Hướng Dẫn GDPTVN-Âu Châu, nhiệm kỳ 2002-2005.*
- *Chiếu đề nghị của Gia đình Phật tử Thiện Hoa (Thụy Sĩ) ngày 17.09.2003.*

QUYẾT ĐỊNH:

Điều I: Nay vinh thăng huynh trưởng **Huệ Chiêu Hồ Trí Quốc Thái**, Liên đoàn trưởng Gia đình Phật tử Thiện Hoa (Thụy Sĩ), vào hàng huynh trưởng cấp Tập kể từ ngày 22 tháng 8 Phật lịch 2547 (18.09.2003).

Điều II: Ban Chấp Hành Gia đình Phật tử tại Thụy Sĩ làm lễ thọ cấp cho huynh trưởng Huệ Chiêu.

Điều III: Đoàn viên Gia đình Phật tử Việt Nam tại Âu Châu chiếu nhiệm vụ thi hành quyết định này.

Chí Pháp Nguyễn Thanh Quang

Nơi nhận:

- TT. Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN Âu Châu
- Ban Hướng Dẫn GdPt. VN. tại Hải ngoại
- "Kính trình tường"
- Các Ban Hướng Dẫn Đức quốc, Nauy, Pháp quốc.
- Ban Chấp Hành GdPt. tại Thụy Sĩ.
- Các GdPt tại Phần Lan, Hòa Lan, Đan Mạch, Bỉ quốc và Anh quốc.
- Các ban viên/phụ tá ban viên BHD. Âu Châu
- Huynh trưởng đương sự
- "Kính tường hành"
- Lưu - Hồ sơ

THƯ KHÓC BẠN

Kính phúng điếu
hương linh cố Huynh Trương cấp Tập
Huệ Chiêu - Hồ Trí Quốc Thái

Huệ Chiêu,

Thứ bảy ngày 13 tháng 9 : Nhận tin bạn bệnh nặng, trại A Dục lo lắng, tìm liên lạc, tổ chức cầu an, dự tính sang thăm bạn ...

Tối ngày 17 được tin sét đánh : Bạn đã già từ cõi hồng trần ... thật bất ngờ, thật nhanh chóng !

Ôi đau đớn, ôi tiếc thương kẻ sao cho hết, khóc bạn ... nhớ bạn ...

Nhớ ngày quen bạn ở trại A Dục 4 bên Thụy Điển, chúng ta chỉ có 16 trại sinh, nhờ vậy mà tình thân của chúng ta như chất keo kéo dài cho đến ngày nay, hồi đó bạn thật hiền và ít nói nhưng càng gần bạn chúng tôi khám phá ra những cái rất hay và lạ nơi bạn, chỉ cần bạn mở miệng lên tiếng là làm cho cả trại ôm bụng cười ... Không những vậy bạn còn là diễn viên hài kịch có thể nói là số một của đoàn thể Áo Lam ! Bạn đã đưa chúng tôi đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, chính vì bản tánh *khá đặc biệt* của bạn mà chúng tôi rất thương và mến bạn. Bảy ngày trại thần tiên của 16 người chúng ta là những chuỗi ngày đầy gắn bó, tuy là trại huấn luyện nhưng mỗi tối chúng ta đều quây quần bên nhau cho tới khuya, nhớ đêm chia tay chúng ta ngồi đố tuổi, trại chúng ta có rất nhiều trâu nào là trâu lớn, trâu nhỏ, hình như có tới 3 con rồng, 2 con chuột và còn nào là mèo, cạp, rắn, khi nữa chứ ! Vui thật là vui...

Sau những ngày trại chúng ta vẫn giữ liên lạc qua Email, thời gian kế tiếp chúng tôi lại có dịp gặp bạn ở trại du ngoạn ngành Thanh, ở các kỳ đại lễ chùa Viên Giác bên Đức, một kỷ niệm khó quên là lần chúng ta cùng nhau mừng ngày A Dục 4 được 1 tuổi bên Anh quốc và trong trại Họp bạn kỷ đó bạn lại cho chúng tôi những trận cười nghiêng ngả ... Đa số chúng tôi đã được gặp bạn lần cuối cùng vào lễ kỷ niệm 25 năm ngày thành lập chùa Viên Giác, một số ít đã được hân hạnh cùng bạn tham dự khóa giáo lý kỳ thứ 15 bên Đan Mạch...

Hai năm kể từ trại A Dục 4, hai năm ngoảnh lại như mới ngày nào ... mới ngày nào quen và biết bạn ... mới ngày nào nhìn thấy những cái rất lạ nhưng đầy *ấp tình nghĩa* của bạn mà giờ đây bạn đã không còn nữa, bạn đã đi về một cõi bình yên khác, một con rồng của trại A Dục 4 đã bay xa, A Dục 4 chỉ còn lại con số 15, A Dục 4 đã mất đi một người bạn đồng hành, một người bạn hiếm có ... Chúng tôi ước được nghe bạn kể chuyện để cùng cười ... ước được thưởng thức tài đóng kịch của bạn để được trầm trồ, khen ngợi ...

Ôi chúng tôi thương tiếc bạn vô vàn, nỗi đau buồn này kẻ sao cho xết !

Dù hôm nay bạn không còn hiện diện bằng hình hài, trước linh cửu bạn, đoàn Áo Lam thành tâm dâng lễ, nguyện cầu chư Phật mười phương tiếp độ hương linh bạn siêu sanh Cực Lạc Quốc.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Đoàn Áo Lam A Dục 4 cúi đầu tưởng niệm

Không Lẽ ...

Tặng Huệ Chiếu

*Đ*ời đơn giản... như đang giỡn vậy sao ?

Mới ngày nào chúng ta vừa gặp mặt
Thoáng cái...rồi...hai năm vụt qua nhanh.
A Dục 4 (1) ... chỉ còn là kỷ niệm
Giữ mãi nơi lòng hóa một tình thân

*R*ồi tình cờ trong lần đi du ngoạn. (2)

Munchen kia...ẩn hiện bất ngờ
Hai năm năm (3) Viên Giác chẳng phải chờ
Nhìn thấy mặt cũng bình thường lặng lẽ

*H*ỏi chào nhau cười nói thật vô tư

Tới khóa học (4) bắc âu thêm lần nữa
Arhus hôm nào vui nhộn biết bao
Chú đã giúp mọi người cùng dọn dẹp
Và hốt đi những rác rưởi đời thường
Chung với nhau bao nụ cười ròn rã
Bóng chuyển đập, nâng, hò hét nhớ không?
Đêm tâm sự tình lam trong góc nhỏ
Trà bánh đơn sơ ... hò đối ... đọc thơ
Nhớ tất cả chẳng biết mơ hay thật ...

*M*ấy hôm rồi khi vừa nghe ... lời gọi

Hãy cầu xin từ một sự nhiệm mầu
Mới có thể đưa chú qua ... cửa tử.

*Đ*ọc xong thư nghe tai cứ ù ù

Ai cũng biết đời vô thường là vậy
Có ai người không ... ngã trước thời gian
Song ở tuổi chưa được tròn hai bảy
Mà đã ... đi ... sau ba bữa ... liệt giường

...

...

*A*nh không tin ! dù đó là sự thật

Dù đó là quy luật của tự nhiên
Sinh ra rồi ... lớn ... già ... bệnh phải chết
Song chẳng lẽ ... khi đoàn áo lam ta
Nắm tay nhau đang tiến bước lên đường
Chú lại tách ra không lời từ biệt
Lặng lẽ...âm thầm ...phút chốc về...không
Đâu có thể một con người như thế
Giã từ trần gian mà vắng bạn bè
Thiếu bông sen vẫn cài trên ngực trái
Cùng chiếc áo lam ... thư thái đi về
Vì không tin thì làm sao anh đến
Để tiễn đưa một người bạn ... vẫn còn
Bởi trong anh chú thường hằng hiện hữu
Giữa tình đời, nghĩa đạo chẳng buồn lo.
Chú vẫn ở kia hồn nhiên ... dí dỏm
Không lẽ anh đi ... đưa đám người còn !

19.09.2003

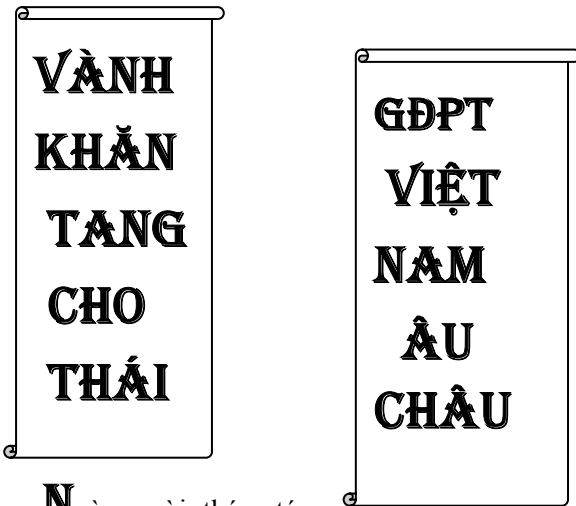
Thiện Tín Phan Tiến Dũng

(1) A Dục 4 tại Thụy Điển 2001

(2) Du ngoạn ngành Thanh Đức quốc
tại Munchen 03.10.2001

(3) 25 năm kỷ niệm chùa Viên Giác 29.06.2003

(4) Khóa Giáo lý Âu châu kỳ 15 tại Đan Mạch

Ngày mười tháng tám vừa qua Thái cùng mười mấy ACE GDPT Thụy Sĩ sang dự kỷ niệm 10 năm GDPT Chánh Tín. Từ Hòa Lan về, Thái cảm thấy đau nhiều ở vùng bụng, Thái thấy chán ăn, người có vẻ rã rượi. Anh em cùng đi luôn thăm hỏi và nhắc nhở Thái ăn uống, nhưng ăn một chút là Thái muốn ói. Mỗi lần xe vào chỗ tạm nghỉ, Thái nằm mệt...

Về nhà Thái lên cơn đau dữ dội. Thái lập tức đến bác sĩ nhà. Bác sĩ nhà cho Thái trực tiếp vào bệnh viện bằng xe cấp cứu. Qua chẩn đoán lâm sàng và dựa trên những dữ kiện của các khoa hỗ trợ, bác sĩ bệnh viện cho biết Thái bị "ung thư đường ruột" và tiến hành giải phẫu cấp tốc. Giải phẫu xong, Thái thấy có phần thuyên giảm, Thái vui hẳn ra, lòng ngập tràn hy vọng bệnh mình sẽ được đẩy lùi, sức sống tuổi xuân sẽ được phục hồi, để tiếp tục cùng chung sức với các huynh đệ mang sứ mệnh phụng sự lý tưởng GDPT. Huynh đệ GDPT đến thăm Thái và nói lời thân ái "Thái sẽ khỏe và rồi đi sinh hoạt với tụi mình". Má Thái cầm tay Thái và nói trong nước mắt : "Con là niềm tin yêu của Má, con sẽ bình an..."

Nhưng định mệnh khắc nghiệt, không chịu hy vọng của Thái và của tấm lòng chung quanh Thái. Một tuần sau, những cơn đau lại tái phát và hành hạ Thái, làm Thái quần quại, ai chứng kiến cũng đầy lòng thương cảm ... Bác sĩ quyết định giải phẫu lần thứ hai và cũng cho gia đình biết hy vọng lần này rất mong manh !!! Trong quá trình phẫu thuật, nhận thấy tế bào ung thư của Thái đã di căn khắp nơi. Bác sĩ đành tuyệt vọng, khâu lại vết mổ cho Thái, để Thái trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê (nhờ cung cấp thường xuyên thuốc an thần và giảm đau) để chờ ngày cuối cùng của Thái.

Thái đến với GDPT từ khi còn lứa tuổi Oanh Vũ, là một đoàn sinh năng động, yêu tha thiết lý

tưởng màu Lam. Mọi hoạt động của GDPT Thụy sĩ và Âu châu, Thái luôn góp mặt một cách nhiệt thành. Qua năm tháng đó Thái dần dần thâm nhập Phật pháp, hạt giống từ bi, trí tuệ trong Thái đang nảy mầm và vươn dậy như nụ măng đầy hứa hẹn. Thái tình nguyện sang Lâm Tỳ Ni - Việt Nam Phật Quốc Tự làm công quả. Xứ Ấn Độ với điều kiện khí hậu khắc nghiệt, mọi hoàn cảnh sinh hoạt đều thiếu tiện nghi, nói chung là kham khổ; nhiều người đến đây công quả chịu đựng tối đa là năm, sáu tháng nhưng Thái đã ở đó ba năm liền. Giữa tuổi thanh xuân, bao nhiêu ăn chơi đời thường hấp dẫn, Thái từ già được những sung sướng vật chất ở Âu châu để sang cùng "nằm gai nếm mật" với các bậc xuất gia đang hành đạo nơi xứ Phật, biểu hiện tuệ căn, Phật tính trong Thái rất sâu sắc.

Khi gặp Thái ở bất cứ nơi đâu người ta cũng thấy ở Thái nụ cười với cách pha trò dí dỏm làm cho ai cũng vui; có phải chăng đó là biểu hiện nơi Tâm chứa đầy hoan hỷ của Thái và Tâm hỷ lạc đó còn gieo đến cho mọi người.

Trong suốt một tuần từ ngày 10 tháng 9, Thái nằm miên man trên giường bệnh. Thể chất của Thái, phần lớn hầu như bắt đầu tan rã, hoạt động còn lại chủ yếu là của thần thức kết hợp với sự vô cùng yếu ớt của thể chất. Có lúc tim Thái ngưng đập, tưởng Thái đã ra đi nhưng sau đó Thái lại hồi sinh, cứ như vậy, nhiều lần làm cho những ngày cuối cùng của Thái như những đợt sóng bấp bênh giữa bờ sinh tử. Trong thời gian nghiệt ngã này của Thái, huynh đệ GDPT thường vân tụ về nhà anh chị Thông, liên tục cầu an cho Thái. Bên giường bệnh của Thái anh em ngâm ngùi thương nhớ những kỷ niệm, những ngày buồn vui làm việc với Thái.

Lúc bình sinh, qua những năm tháng lặn lội với cuộc sống đạo đời, Thái có ý nguyện xuất gia quy Phật. Theo thời gian, hạnh nguyện này được hun đúc nhiều trong Thái. Suốt thời gian bệnh phát nặng, tâm nguyện này càng được bộc phát mạnh ở Thái. Thể theo nguyện vọng của Thái, gia đình của Thái thỉnh nguyện Thầy Thích Trí Minh cho Thái thọ giới xuất gia và Thầy đã hoan hỷ nhận lời. Một lễ xuất gia đã tiến hành tại bệnh viện và Thái được nhận pháp tự là Vạn Ngộ. Kỳ diệu thay khi quý thầy xuống tóc, đang trong cơn mê, Thái tỉnh ra chấp tay lạy bốn lạy và hai hàng nước mắt chảy dài, làm cho mọi người chung quanh dâng đầy cảm xúc.

Đến với nhân thế hai mươi bảy năm, tuổi đời tuy còn trẻ nhưng nhờ sớm ngộ được chân lý Phật Đà, phần nào Thái đã dùng lăng kính này, nhìn cuộc đời dâu bể, chuyển biến không ngừng trong những "Tham, sân, si, mạn nghi, ác, kiến" đưa con người chìm nổi trong bao trăm luân khổ ải. Bốn lạy và

dòng lệ kia có phải là hình ảnh của những thiện nghiệp Thái đã tích lũy trong kiếp này, nó còn có thể bao hàm ý nghĩa tạ ơn.

Tình cảnh của Thái báo hiệu một sự ly biệt sắp diễn ra. Năm tay Thái huynh đệ như muốn truyền nghị lực cho Thái, mong có một phép lạ nhiệm màu nào có thể giữ lại Thái với anh em. Nhưng Thái đã trút hơi thở sau cùng vào lúc 6giờ 45phút, ngày 17 tháng 9 năm 2003 !!!

Lễ vô thường làm quặn thắt lòng người !!!

Lễ tang của Thái nhằm thứ hai (22/9) nhưng bà con, cô bác lấy phép nghỉ và đến quanh hương linh của Thái nơi nhà tang lễ khoảng 300 người. Huynh đệ GDPT có mặt từ sáng sớm, mỗi người một việc phụ lo tang lễ của Thái. Lúc này anh em trở nên im lặng nhiều, như thằm để nói với nhau "chúng ta vĩnh biệt Thái rồi"

Đi đầu đoàn hành lễ vào hội trường là cờ của các GDPT tại Thụy sĩ, thứ đến là vòng hoa tưởng niệm của BHDÁC và các đơn vị bạn, đến là chư Tăng Ni, huynh trưởng và đoàn sinh GDPT, tang quyến, bà con cô bác gần xa.

Cả hội trường lắng đọng trong sự hòa điệu lời kinh cầu siêu của Thầy Thích Trí Minh, Thích Quảng Hiền, Thích Tâm Huệ, Thích Hạnh Thức cùng hai Thầy người Tích Lan và Sư Cô Thích Nữ Như Minh. Hương linh của Thái như quyện trong khói hương và lời kinh cầu đi về cõi giải thoát.

Lễ tưởng niệm của GDPT bắt đầu với nghi thức chào cờ. Thái ơi ! Ngày nào Thái còn đứng bên anh

em hát bài ca Sen trắng, bây giờ Thái nằm đó. Thái ơi hãy cùng "nhìn xem đóa sen trắng thơm nghìn hào quang chiếu sáng trên bùn ..." Thái là đóa sen trong vườn sen GDPT giữa lúc phong trào GDPT đang rất cần nhân sự, sao Thái bỏ anh em mà đi ! Những tiếng nấc trong lòng đã trào thành dòng lệ trên khuôn mặt anh chị em GDPT có mặt hôm đó, khi nghe điệu vãn của GDPT Việt Nam tại Thụy sĩ, GDPT Pháp quốc và Đức quốc. Những lời thống thiết của các điệu vãn, đặc biệt là đoạn nhắc đến kỷ niệm với Thái khi Thái tham dự Trại A Dục tại Thụy điển làm cho mọi người có cảm giác như Thái vẫn còn sinh hoạt bình thường, hồn nhiên, tươi trẻ, như ngày nào. Nhưng hỡi ơi, Thái đó, chỉ còn lại di ảnh trên quan tài, nhìn Thái vẫn bình dị, mộc mạc, khô hài ... Thái ơi ! Thái ơi ! cũng để tưởng niệm những công lao Thái đã chung sức với GDPT và để thêm một chút ấm cho hương linh của Thái, BHDGDPTVNÁC đã thọ phong Huynh trưởng cấp Tập cho Thái. Huy hiệu cấp Tập được anh chị Huynh trưởng đại diện cài lên áo đoàn của Thái (đang trải trên quan tài).

Là bậc xuất gia, đã liễu ngộ sâu sắc lý sinh tử vô thường, nhưng khi ban đạo từ, Thầy Thích Trí Minh đã khóc, có phải những giọt nước mắt thương cảm cho cảnh tre già khóc măng non, Thầy khóc trò, khóc cho cảnh đọa đày của thân phận Việt Nam lưu lạc, khóc cho cảnh biến chuyển duyên nghiệp nghiệt ngã trong trầm luân sinh tử.

Lễ tang kết thúc, bà con cô bác rời hội trường, huynh đệ GDPT vẫn còn ở lại chung quanh quan tài của Thái trong niềm lưu luyến khôn nguôi:

*Thái ơi ! đời dẫu vô thường
Nghĩa tình huynh đệ luôn vương vẫn lòng .*

PHÂN ƯU

Chúng tôi , xin thay mặt tất cả anh chị em trong BHD Âu Châu và toàn thể Lam viên Âu châu, thành kính chia buồn với anh chị Hồ Gia Thông.

Sự ra đi của cố Huynh trưởng cấp Tập :

Huệ Chiếu - Hồ Trí Quốc Thái

là sự mất mát lớn lao đối với GDPT Âu Châu nói chung, và đặc biệt Gia đình Thiện Hoa đã mất đi một Liên Đoàn trưởng đầy nhiệt tình, xứng đáng là một Lam viên gương mẫu trọn đời hiến dâng cho tổ chức.

Trước linh cửu Anh, tôi kính lạy đưa tiễn Anh và nguyện cầu Đức Tiếp Dẫn Đạo Sư A-Di-Đà Phật thù từ tiếp độ hương linh Anh về Miền Cực Lạc.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

TB HD/ Âu châu : Chí Pháp

Hình ảnh tang lễ Huỳnh Trưởng cấp Tập Huệ Chiếu - Hồ Trí Quốc Thái

Hình ảnh tang lễ Huỳnh Trưởng cấp Tập Huệ Chiếu - Hồ Trí Quốc Thái

